

Het knipperlicht

Blijspel in twee bedrijven

door

EMILE LOTZ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET KNIPPERLICHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EMILE LOTZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Het stuk speelt zich 's nachts op de overloop van de villa van de
gegoede familie Vreeswijk af.

DE PERSONAGES:

THEO VREESWIJK - fabrieksdirecteur

VALERIE VREESWIJK - zijn vrouw

JULIET VREESWIJK - zijn dochter

STEEF VAN DAM - inbreker

ADJE VAN DAM - zijn vrouw

SIMON - Juliet's vriend, student economie.

Tijd: het heden.

EERSTE BEDRIJF

De overloop. Vier deuren; die van Juliets slaapkamer, die van het toilet, de slaapkamer van Theo en Valerie en de deur van de logeerkamer. Een trapgat. En er staat een grote kast. Het is donker. Althans, voor de acteurs; wij zien alles, maar voor hen is het pas licht als ze via het lichtknopje het overlooplicht aangedaan hebben. Theo Vreeswijk komt de trap opgelopen in slijk driedelig pak en met attaché-koffertje. Hij voelt met zijn handen voor zich uit, in het "donker" tastend. Zo gaat hij de overloop voorzichtig over, met zijn hand op zoek naar het lichtknopje. Hij stoot zich aan de kast.

THEO: Auw! *(zoekt verder en vindt uiteindelijk, na omslachtig met zijn hand over de muur zoeken, het lichtknopje. Hij klikt het aan. Voor het publiek is er geen verschil, maar Theo kan zich, nu er licht is, vrijelijk bewegen. Hij loopt vlot op het publiek af en zet zijn attache koffertje aan de rand. Hij kijkt omhoog, boven het publiek, daar hangt een denkbeeldige klok. Peinzend):* Half twaalf... *(zucht en doet wat nekoefeningen om zich wat te ontspannen, terwijl hij zijn stropdas losmaakt. Dan loopt hij snel zijn slaapkamer in. Hij komt eruit met een tennisracket. Daar kijkt hij bevreemd naar)* Maar ik dacht... *(laat het racket moedeloos zakken en zucht diep)* Nou ja... *(loopt de slaapkamer weer in en komt dit keer terug zonder colbert en met een paar velletjes papier en een pen. Hij gaat naar het publiek staan alsof het een publiek is, schraapt zijn keel en begint een speech)* Geacht personeel... het zal u niet ontgaan zijn dat het dit jaar financieel slecht gegaan is met mijn fabriek... *(kijkt op zijn papiertje, schrappt iets met de pen)* Onze... fabriek... *(neemt zijn speechpositie weer in)* Dat het slecht gegaan is met onze fabriek. De jaarcijfers liegen niet en als directeur van dit bedrijf zal ik vandaag dan ook moeten zeggen waar het op staat... De omstandigheden dwingen mij... *(schrappt weer iets)* De omstandigheden dwingen ons... minimaal 50% van ons personeelsbestand te ontslaan... *(denk hier even over na en schrappt weer)* Van ons personeelsbestand te laten afvloeien... *(laat het papier zakken en staart even triest voor zich uit. Voor het volgende deel van de speech heeft hij geen spiekbriefje nodig)* Twintig jaar van mijn leven heb ik in dit bedrijf geïnvesteerd. Me kapot gewerkt om deze zaak groot te maken, de grootste balonnenfabrikant van Nederland! *(begint geestdriftig rond te lopen, af en toe ook de kast toesprekend)* Met deze twee handen heb ik de eerste baloenen uit de machines doen rollen en met deze twee longen... *(slaat zich op de borst, waardoor hij even moet kuchen)* En met deze twee longen heb ik het

leven geblazen in de eerst balon... *(staat even stil)* Ja, dat is wel mooi... *(schrijft het op)* In leven geblazen... *(gaat weer voor op het podium staan)* Ik heb de balon groter zien worden... steeds groter... *(laat het papiertje dramatisch zakken)* En het laatste jaar heb ik hem zien leeglopen... En daarom heb ik besloten zoveel van jullie af te laten vloeien: om het laatste restje lucht te bewaren. Om het bedrijf te kunnen behouden... *(laat het papiertje weer zakken)* Gooi ik jullie eruit... *(knoopt de bovenste knoopjes van zijn hemd los)* Dat pikken ze nooit... dat word een opstand. En geef ze eens ongelijk... *(stopt het papiertje in zijn borstzak)* Nou, ja, ik heb morgenochtend nog... *(gaat het toilet in. We horen een w. c. doortrekken. Theo komt tanden flossend het toilet weer uit. Hij kijkt naar de klok, doet het licht uit en gaat de slaapkamer in, de deur dichtdoend. Dan horen we een wekker afgaan. Theo in slaapkamer)* Verdomme! Die rotwekker! *(de wekker houdt op na een doffe klap. Dan is het stil. Tot Valerie de trap opgelopen komt. Ook zij tast in het duister. Ze loopt tegen Theo's attache koffer op)*

VALERIE: Oh! *(blijft even gebogen staan, tastend naar waar ze tegen aan stootte. Dan komt Theo, in pyama, gewapend met het tennisracket de slaapkamer uitgeslopen. Hij luistert scherp terwijl Valerie naar het lichtknopje is gaan zoeken. Theo begint behoedzaam, het racket in aanslag, rond te lopen. Valerie heeft de muur gevonden en gaat op zoek naar het lichtknopje. Maar Theo is aan de andere kant van de muur ook op zoek gegaan naar het lichtknopje. Hun handen zwerven over de muur, soms elkaar bijna rakend. Maar dan gebeurt het onvermijdelijke, hun handen raken elkaar. Ze voelen nog even voorzichtig, maar slaken dan allebei een angstkreet)*

THEO: Wie is dat! Pas op, ik ben gewapend!

VALERIE: Nee! Nee! Theo! Ik ben het! Valerie, je vrouw!

THEO: Valerie? Geen inbreker?

VALERIE: Nee! Nee! Echt niet! Doe het licht dan aan! *(Theo's hand zwerft weer over de muur)*

THEO: Waar is dat verdomde lichtknopje! *(vindt het en klikt het aan. Ze zien elkaar. Theo laat het racket zakken)*

VALERIE: Lieve help! Ik ben nog nooit zo geschrokken!

THEO: Waarom sluip je dan ook zo geheimzinnig rond? Trouwens...

VALERIE: Maar Theo...

VALERIE/THEO *(tegelijk)*: Wat doe je hier?

VALERIE: Ik dacht dat jij op kantoor zou blijven slapen?

THEO: Ik dacht dat jij tenniskamp had?

VALERIE: Ik dacht dat ik een leeg huis zou treffen...

THEO: Ik ook... *(kijken elkaar even aan)*

VALERIE: Waarom heb je toch nooit je zijden pyama aan die ik voor je verjaardag kocht, altijd dat oude vod...

THEO: Deze zit lekker. Bij die van jou is het net of er allemaal beestjes over me heen lopen...

VALERIE: Beestjes?

THEO: Ja., *(trekt even met zijn schouders als hij er aan denkt)*
Trouwens, wat maak jou dat uit, wat ik 's nachts aan heb, je bent er toch bijna nooit...

VALERIE: En dat zeg jij, meneer Vreeswijk! Wie is er altijd door een of andere crises op die zaak van je, nachten en dagen weg..! *(kijken elkaar aan)*

THEO: Daar gaan we weer...

VALERIE: Ja. Nou, ik heb geen zin om ruzie te maken midden in de nacht...

THEO: Oh, jij doet dat liever overdag?

VALERIE: Ja, als jij er bent tenminste. Als ik op je wil schelden moet ik een afspraak met je maken... met die Joke...

THEO: Met wie?

VALERIE: Joke... die secretaresse van je...

THEO: Oh, die Joke... *(Valerie kijkt hem betekenisvol aan)*

VALERIE: Ja, die Joke...

THEO: Dus, het tenniskamp ging niet door?

VALERIE: Tenniskamp?

THEO: Ja?

VALERIE: Eh, nee, ging niet door, nee...

THEO: Kon ook moeilijk, hè...

VALERIE: Hoezo?

THEO: Nou, tennissen... *(laat haar het racket zien)* Zonder racket...

VALERIE: Oh, wat stom... *(lacht even. Theo lacht schamper mee)*

THEO: Ja, heel stom...

VALERIE: Gaf niets, ik kon een racket lenen...

THEO: Oh, gelukkig maar... van Mark zeker?

VALERIE: Mark?

THEO: Je nieuwe tennisleraar...

VALERIE: Oh, die Mark... *(Theo kijkt haar betekenisvol aan)*

THEO: Ja, die Mark... *(Valerie ontwijkt zijn blik en kijkt naar het racket)*

VALERIE: Waarom kwam je mij trouwens achterna met mijn eigen tenniskamp?

THEO: He? *(kijkt naar het racket in zijn hand)* Oh, ik dacht dat je een inbreker was...

VALERIE: Een inbreker?

THEO: Ja, weet je dat wij bijna de enige in onze straat zijn waar nog niet ingebroken is?

VALERIE: Ja, je hebt gelijk... *(pakt het attache koffertje op en gaat hun slaapkamer in)*

THEO: We hebben tot nu toe geluk gehad..

VALERIE *(vanuit slaapkamer)*: Ja, je hebt gelijk, ik hoorde van Desiree ook al dat er bij hun ingebroken is...

THEO *(maakt met het racket even wat tennis bewegingen)*: Wie?

VALERIE *(vanuit de slaapkamer)*: Desiree! Van Desiree en Paul!

THEO: Paul?

VALERIE *(komt de slaapkamer uit. Ze heeft haar jasje uitgedaan)*: Ach, kom, Paul! Die net een nieuwe BMW gekocht hebben, van drie villa's verder... *(Theo doet een opslag na)* Je hebt nog met hem getennist af en toe vorig jaar... Hij won altijd van je...

THEO: Vorig jaar? Waarom tennis ik nu dan nooit meer met hem?

VALERIE: Omdat hij altijd van je won... *(bekijkt Theo's tennisprestaties)* En trouwens, wanneer heb jij voor het laatst getennist, iedereen zegt al op de club, waar is Theo toch?

THEO: Oh, ze missen me daar, wat lief van ze...

VALERIE: Ja...

THEO: Ze missen waarschijnlijk vooral mijn contributie...

VALERIE: Doe niet zo onaardig... ze missen je echt.

THEO: Oh ja, Mark ook?

VALERIE: Mark?

THEO: Ja, de hoogte-zon gebruikte, kijk-eens-wat-een wittetanden-ik-heb tennisleraar... mist hij mij ook?

VALERIE: Hoe weet jij dat nou, jij kent Mark helemaal niet... ik kom er altijd alleen, ze vragen me wel eens: Valerie, ben je eigenlijk nog wel getrouwd?

THEO: En wat zeg je dan?

VALERIE *(kijkt hem aan. Theo is opgehouden met tennissen)*: Waarom trek je die zijden pyama nooit aan?

THEO: Zeg je dat tegen ze?

VALERIE *(loopt van hem weg en kijkt naar de klok)*: Is Juliet nog niet thuis?

THEO: Juliet?

VALERIE: Ja, onze dochter, herinner je haar nog?

THEO: Die woont hier eigenlijk toch al niet meer, ze hangt meer in disco's en house-parties of hoe die dingen ook mogen heten rond als hier. Ze is er nooit meer!

VALERIE: Zo vader zo dochter...

THEO: Heel leuk... je weet wat voor een crises er is op de zaak. Ik moet

morgen een speech afgeven waarin ik de helft van mijn personeel op straat zet! En dan begin jij over...

VALERIE: Ik had haar nog gezegd niet zo laat thuis te zijn...

THEO: En ik moet die verdomde speech nog schrijven...

VALERIE: Moet ze weer alleen over die donkere weg, doodeng...

THEO: En het moet een verdomd goeie speech zijn ook...

VALERIE: Of niet alleen, nog enger...

THEO: Anders lynchen ze me...

VALERIE (*draait zich weer naar Theo*): Denk je nou echt dat je inbrekers tegenhoudt met een tennisracket?

THEO: Misschien met een beetje harde back-hand...

VALERIE: We moeten een pistool kopen of zo...

THEO: Welja! Laten we een paar machinegeweren aanschaffen!

VALERIE: Het zijn allemaal van die junks met messen; Ze maken je al af als je een paar tientjes in huis hebt...

THEO: Nou, dan maken ze ons dus wel 50 keer dood...

VALERIE: Praat niet zo raar... (*neemt hem het racket af*) Laten we maar gaan slapen... of het althans proberen. Ik denk dat ik weer geen oog dichtdoe voor Juliet veilig thuis is...

THEO: En ik niet voor ik die verdomde speech geschreven heb...

VALERIE: En dan nog die inbrekers...

THEO: We moeten zo'n alarminstallatie aanleggen...

VALERIE: Desiree had er ook zo een... zo'n dure alarminstallatie met laser licht en zo...

THEO: Ja, zo een...

VALERIE: Ze heeft hem niet meer...

THEO: Oh?

VALERIE: Nee, hij werd gestolen.. (*verdwijnt weer in de slaapkamer*)

THEO: Wat? Die inbrekers stalen de alarminstallatie?

VALERIE (*vanuit slaapkamer*): Ja, alles van waarde...

THEO: Oh? Dus zijn pruik ook?

VALERIE (*komt met haar hoofd om de deur*): He? Zijn pruik...

THEO: Ja, Die Paul, ik herinner me hem nu weer; hij droeg een hele dure pruik...

VALERIE: Echt waar? Hoe weet jij dat nou?

THEO: Met tennis vloog hij een keer af...

VALERIE: Oh, wat verschrikkelijk!

THEO: Nee hoor, won ik tenminste een keertje van hem! Hij durfde niet hard meer te lopen, bang dat zijn pruikje af zou vallen... (*Valerie's hoofd verdwijnt lachend weer in de slaapkamer. Theo kijkt naar het tennisracket*) Dus, het tennisweekend ging niet door...

VALERIE: Nee...

THEO: Oh...

VALERIE (*komt de slaapkamer uit in slaapkleding met een handdoek*):
Hoezo? Verstoort het je plannen? (*verdwijnt in de badkamer*)

THEO: Nee! Nee, helemaal niet. Wat mag dat nou weer betekenen?
(*slaat woest met het tennisracket*)

VALERIE (*vanuit de badkamer*): En ik dacht dat jij zou overwerken?

THEO: Dat heb ik je toch al gezegd? Ik werk hier! Ik ben hier, dit weekend.

VALERIE (*vanuit badkamer*): Oh...

THEO: Hoezo, verstoort het je plannen?

VALERIE (*vanuit badkamer*): Nee! Nee, hoor... wat is dat nou weer voor een opmerking?

THEO: Dus je verwacht geen bezoek, dit weekend?

VALERIE (*komt de badkamer uit. Ze heeft de handdoek om haar haar*):
Ik? Nee, jij?

THEO: Ik? Nee, hoe kom je daarbij?

VALERIE: Hoe kom je erbij dat ik bezoek verwacht?

THEO: De ijskast...

VALERIE: De ijskast?

THEO: Die is nogal vol, voor een weekend alleen, dacht ik zo..

VALERIE: Ach, kom, ik sla toch wel eens vaker wat in. Verdenk jij mij ergens van, Theo Vreeswijk?

THEO: Nee, hoe kom je daar nou bij?

VALERIE. Oh, gelukkig...

THEO: Verdenk je mij ergens van?

VALERIE: Ik? Jou? Hoe kom je daar nou bij?

THEO: Nou, je vraagt wel veel over mijn overwerk...

VALERIE: En jij vraagt nogal veel over mijn tennisclub...

THEO: Gewoon belangstelling, schatje!

VALERIE: Oh. Nou, geldt voor mij ook, gewoon belangstelling voor je werk...

THEO: Laat me niet lachen! Jij, belangstelling voor mijn werk! De enige belangstelling die jij ooit gehad hebt voor mijn werk is wanneer ik niet zou werken, zodat we op vakantie konden...

VALERIE: En de enige belangstelling die jij ooit voor mijn tennissen had was of het misschien aftrekbaar voor de belasting was! (*kijken elkaar aan*) Ik word steeds beter, wist je dat?

THEO: Waarin?

VALERIE: Tennissen, natuurlijk!

THEO: Oh, dankzij Mark, zeker?

VALERIE: Ook. Wat heb jij toch tegen Mark? Je kent hem helemaal niet.

THEO: Hij klinkt zo.. nep.. volgens mij heeft hij ook 'n pruik..

VALERIE: Welnee!

THEO: Oh, hoe weet jij dat zo zeker?

VALERIE: Nou, hij kan toch niet... tennissen met een pruik op?
Belachelijk, zeg...

THEO: Ja, belachelijk...

VALERIE: En trouwens, aan die Joke is ook alles nep...

THEO: Joke? Wat heeft mijn secretaresse hier in hemelsnaam mee te maken? Je kent haar helemaal niet...

VALERIE: Nee, maar ik ken dat soort...

THEO: Nou, ja zeg! Ik zal jou eens iets zeggen: Joke en jij zouden het goed met elkaar kunnen vinden...

VALERIE: Hoezo, hebben we iets gemeen, dan? *(staan inmiddels vlak bij elkaar)*

THEO: Sst!

VALERIE: Wat nou sst!

THEO: Ik hoor iets!

VALERIE: Ik hoor niets...

THEO: Luister dan! *(luisteren allebei)*

VALERIE: Ik hoor echt niets, je stelt je aan...

THEO: Oh, ja, misschien zijn er beneden inbrekers bezig en ik stel me aan...

VALERIE: Hè, hou op. Misschien is het Juliet of... iemand anders...

THEO: Wie dan? De meteropnemer? Of een verdwaalde tennisleraar, die bijles wil geven...

VALERIE: Of een secretaresse met nog wat overwerk? *(kijken elkaar aan. Dan loopt Valerie weg, richting slaapkamer)*

VALERIE: Laten we maar gaan slapen...

THEO: Ja... *(legt het tennisracket op de grond en pakt zijn speech uit zijn pyama-zakje. Valerie steekt haar hoofd om de deur)*

VALERIE: Kom je niet?

THEO: Nog even aan die speech...

VALERIE: Hè, dat kan toch morgen ook...

THEO: Ga jij maar slapen... *(Valerie komt bij hem staan en pakt zijn arm)*

VALERIE: Je weet toch dat ik niet goed slaap als jij niet naast me ligt?

THEO: Hoe deed je dat dan als ik moest overwerken?

VALERIE *(laat abrupt zijn arm los. Koel)*: Welterusten...

THEO: Schatje, dat bedoelde ik niet zo... *(ze doet de slaapkamerdeur dicht) Valerie... (zucht een keer diep, pakt zijn speech weer uit zijn pyama-zak) Ik weet dat jullie van je directeur gewend zijn dat hij alles onder controle had. (kijkt een keer naar de slaapkamer) Dat als er*

problemen waren, jullie altijd naar mij toe konden komen... Dat ik niet alleen de baas was, maar ook een vriend en soms zelfs een vader... *(kijkt even op van het papiertje)* Dat is goed... *(leest verder)* Eh.. oh, ja... maar dit keer zijn de problemen te groot. Ik heb alles gedaan wat ik kon. Maar het werkte niet. Ik moest de problemen uit handen geven. Ik heb een crisis-specialist ingehuurd en die heeft het bedrijf onderzocht en conclusies getrokken. *(kijkt weer op)* Dit kan allemaal wel... *(leest weer)* En een van die conclusies is dat de helft van jullie je baan zult kwijtraken... *(kijkt op)* Dat kan niet... *(loopt rond)* Er moet toch een betere oplossing zijn...

VALERIE *(de slaapkamerdeur gaat open, Valerie's hoofd verschijnt om de hoek)*: Theo, wil je ophouden, ik kan geen oog dichtdoen door dat gebrabbel van jou! En ik zie het licht onder de deur door...

THEO: Goed, goed, ik ga slapen...

VALERIE: Gelukkig... *(haar hoofd verdwijnt weer)*

THEO: Morgen maar weer verder hieraan... *(doet de speech in zijn pyanza-zakje)* Er moet gewoon een oplossing zijn... *(knipt het licht uit en verdwijnt in de slaapkamer. Het is even stil. Dan verschijnt Valerie weer op de overloop. Zoekend in het donker vindt ze Juliets slaapkamer. Ze doet de deur even open en kijkt naar binnen)*

VALERIE *(zachtjes)*: Juliet? *(draait zich om en kijkt bezorgd op de klok)* Een uur... allemachtig... *(loopt bezorgd wat rond, langs de trap naar beneden kijkend. In het donker, dus ze loopt voorzichtig, met haar handen tastend. Dan horen we een gil en een klap)* Oh, hemel! *(Theo komt de overloop op. Hij knipt het licht aan)* Vlug! Bel de politie! Inbrekers! Ik hoorde iemand gillen!

THEO: Dat was ik...

VALERIE: Jij?

THEO: Ja, ik viel uit bed...

VALERIE: Oh, gelukkig!

THEO: Oh, dank je wel... *(wrijft over zijn zere rug)*

VALERIE: Nee, ik dacht dat het inbrekers waren...

THEO: Jij ziet opeens overal inbrekers...

VALERIE: Moet jij zeggen! Met je tennisracket!

THEO: Wat doe je hier eigenlijk op de overloop?

VALERIE: Julia is er nog niet...

THEO: Ach, die komt zo wel, maak je niet zo druk...

VALERIE: Maak je niet zo druk! Ik weet trouwens niet eens waar ze heen is...

THEO: Zal wel weer naar zo'n houseparty...

VALERIE: Oh, nee toch, ik hoorde van Margot dat dat iets verschrikkelijks is, met , drugs en...

THEO: En?

VALERIE: Nou ja, en bloot en zo...

THEO: Ze is meerderjarig, ze heeft haar rijbewijs, dus ze ze mag wettelijk overal in haar blote kont rondlopen..

VALERIE: Nou ja, Theo! Het wordt echt tijd dat je eens met haar praat...

THEO: Wat heeft dat voor zin?

VALERIE: Ze is nooit meer thuis! De helft van de tijd weet ik niet waar ze in hemelsnaam uithangt...

THEO: Ze luistert toch niet naar me...

VALERIE: Je probeert het ook nooit...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto